

[Alfred Bøgh.]

kun ændres nedad. Ligningsforhold under 20 og over 80 skal efterhånden ændres henimod mindst 20 og højst 80. Også disse bestemmelser vil der være grund til at underkaste en nøje vurdering. Det oplyses i bemærkningerne, at over halvdelen af landets kommuner anvender ligningsforhold, der ligger mellem 40 og 60. Hvorvidt dette er tilstrækkelig begrundelse til at danne fremtidig norm, stiller jeg mig tvivlende overfor. Der savnes oplysning om, hvorvidt tendensen i en årrække ikke er gået i retning af at ændre ligningsforholdet til gunst for fast ejendom. Jeg tror, det er sådan, og det vil være ganske naturligt, hvis det er det, der er sket. Udviklingen er hele tiden gået i den retning, at indtægtsmassen er steget langt stærkere udenfor landejendommenes kreds end indenfor, ganske simpelt fordi antallet af skatteydere udenfor landbruget er vokset, hvorimod de andres antal er stagneret. Jeg tror derfor, at bestemmelsen om at ændre den høje ejendomsbeskatning nedad er overflødig, og at bestemmelsen om, at der i visse tilfælde kun kan ændres opad, er farlig, fordi den kan hindre gennemførelse af et ligningsforhold, der er rimeligt og mere retfærdigt netop under hensyn til den udvikling, der sker i mange kommuner.

Lovforslaget om kommunal indkomstskat indeholder dybtgående ændringer: personfradrag på indtil 1 500 kr., det dobbelte for ægtepar og med adgang til at forhøje fradraget for alders- og invaliderentmodtagere samt for personer over 65 år; det kan vi tale om, det skiller os ikke dybt. Den foreslåede faste skatteprocent for alle således reducerede indtægter på indtil 16 000 kr. angiver heller ikke store principielle skillelinier.

Men når vi derefter kommer til § 10 og § 11 om kommunal tillægsskat, må det siges, at bestemmelserne her er af meget, meget vidtrækkende karakter. Tillægsskatten betragtes som en udligningsordning, hvorved det tilstræbes, at indtægter over 16 000 kr. efter personfradrag beskattes ens over hele landet. Tillægsskatteprocenten beregnes ens for hele landet og skal udgøre den procentsats, der fremkommer af den samlede kommunale beskatning for indtægter over nævnte grænse og summen af disse indtægter. Denne procent forhøjes

derefter med 4, hvilket begrundes med, at man, som det hedder, vil skabe mulighed for en vis opsparing til fordel for samtlige kommuner. I de enkelte kommuner svares tillægsskatten kun, hvor skatteprocenten er lavere end den for hele landet beregnede procent og kun med den procentsats, der angiver forskellen. Der betales endvidere kun af den del af indkomsten, der overstiger førnævnte 16 000 kr. Provenuet indgår i en kommunal tilskudsfond, der efter indenrigs- og boligministerens afgørelse, men efter indstilling af et råd med tilslutning af finansudvalget skal anvendes til betrængte kommuner: til amtskommunerne, når landbrugets rentabilitet falder, og til bykommunerne, når arbejdsløsheden stiger.

Hele denne ordning betragter vi i mit parti med meget stor skepsis. At den vil betyde en udligning er givet; men vi mener, at virkningerne er ret uoverskuelige, og vi er ikke tilhængere af tanken om at oparbejde en ny pulje og foretage en vis opsparing af skatteydernes penge. Den mener vi at de bedst kan foretage selv. Ser man denne ordning i relation til bestemmelserne om ligningsforholdet, har vi også betænkeligheder. Det forekommer mig, at resultatet må blive, at man i kommuner med høj ejendomsbeskatning vil have en lavere indkomstskatteprocent, og jeg kan ikke se rettere, end at følgen heraf vil blive, at tillægsskatten bliver højere. Altså kommer skatteyderne dér fra asken i ilden. De svarer først en høj ejendomsskat, og dette får, såvidt jeg kan se, til følge, at de også kommer til at svare en høj tillægsskat. Vi er indforstået med, at erhvervsskatterne bortfalder, men den foreslåede udligning må ændres gennemgribende for at opnå vor tilslutning.

Iøvrigt er det ikke min hensigt at komme ind på alle enkeltheder i de vidtrækkende lovforslag. Det vil heller ikke være muligt for mig.

Det er anført, at det indkomststab, som kommunerne lider ved bortfald af erhvervs- og selskabsskat, ydes der erstatning for ved ændret fordeling andre steder. Jeg er nu langt fra sikker på, at navnlig købstadkommuner helt vil godtage denne forklaring.

I forslaget til de ændringer i forsorgsloven m. v., der er nødvendige på grund af udligningsfondens bortfald, bemærkes, at